

I–18 Dohadné položky v cizí měně

Účetní jednotky jsou povinny vést účetnictví tak, aby účetní závěrka sestavená na jeho základě podávala věrný a poctivý obraz předmětu účetnictví a finanční situace účetní jednotky (zákon č. 563/1991 Sb. o účetnictví, § 7 odst. 1). Za vedení účetnictví je odpovědná účetní jednotka. Tato interpretace není právně závazným stanoviskem, pouze vyjadřuje odborný názor Národní účetní rady a může být aplikována pouze v kontextu s Předmluvou Národní účetní rady k interpretacím českých účetních standardů. Postup(y) popsáný(é) v této interpretaci poskytuje(i) účetní jednotce návod v případech, kdy má jejich aplikace významný dopad na informace uvedené v účetní závěrce a kdy informační přínosy jsou větší než náklady nutné na jejich získání.

Popis problému

1. Je častou praxí, že účetní jednotky, v okamžiku kdy obdrží příslušné potřebné účetní doklady, odúčtují dohadné položky opačným zápisem, než jak byly vytvořeny, a poté zaúčtují účetní případ na základě obdržených účetních dokladů. Tato praxe je často společná jak pro dohadné položky, které představují závazky a pohledávky, které budou uhrazeny v české měně, tak i dohadné položky, které byly vytvořeny pro nedostatečnou dokumentaci cizoměnových závazků a pohledávek (dále také „cizoměnové dohadné položky“).
2. Je otázkou, zda je takový postup akceptovatelný u cizoměnových dohadných položek. Aby bylo možné rozhodnout o správném postupu, je potřeba odpovědět na následující otázky:
 - (a) zda cizoměnové dohadné položky jsou cizoměnovou pohledávkou či závazkem, jinými slovy, zda se odhad, který položky představují, primárně vyjadřují v české měně (tj. nejsou cizoměnovými pohledávkami a závazky) či v cizí měně a musí se přepočíst na českou měnu (tj. jsou cizoměnovými pohledávkami a závazky);
 - a pokud se cizoměnové dohadné položky uznají za typ cizoměnového závazku resp. pohledávky
 - (b) zda se řešení dohadných položek, které vznikly v důsledku pořízení dlouhodobého majetku, zboží, služeb nebo naopak nároku na obdržení určité částky, liší,
 - (c) zda je možné pouze jedno účetní řešení nebo více
 - (d) zda zrušení dohadné položky a (následné) zaúčtování závazku v jisté výši, jehož odhadnutou výši dohadná položka vyjadřovala, jsou nezávislými účetními operacemi či souvisejícími účetními operacemi
 - (e) jakým kurzem by mělo být zaúčtováno vytvoření dohadné položky,
 - (f) zda k rozvahovému dni tyto položky přeceňovat podle „závěrkového kurzu“,
 - (g) zda při takovém přecenění vzniká kurzový rozdíl,
 - (h) jak by se měla účtovat změna odhadu výše cizoměnové dohadné položky.

Řešení

3. Vyjadřuje-li dohadná položka odhadnutou výši cizoměnového závazku nebo pohledávky (cizoměnová dohadná položka), odhaduje se její výše v příslušné cizí měně, nikoli v Kč (viz odst. 8 a 9).
4. Metodiku stanovení okamžiku účetního případu, podle kterého účetní jednotka určí měnový kurs pro zaúčtování dohadné položky, si účetní jednotka stanoví ve svých vnitropodnikových směrnících. Kurzem k okamžiku uskutečnění případu nemusí nutně být kurz, který účetní jednotka používá k okamžiku zaúčtování dohadné položky. Okamžik účetního případu a okamžik zaúčtování mohou představovat dva různé okamžiky. (viz odst. 10 až 13)
5. K datu účetní závěrky, při přepočtu dle ustanovení §24 odst. 6 písm. b zákona o účetnictví, se při stanovení korunové výše cizoměnové dohadné položky vychází z odhadu cizoměnové částky a příslušného měnového kurzu ČNB platného k poslednímu dni účetního období. Vznikající rozdíly se účtují proti stejným účtům, jako v případě „běžných“ cizoměnových závazků a pohledávek.
6. Na počátku dalšího účetního období nelze automaticky hromadně rušit cizoměnové dohadné položky. Cizoměnové dohadné položky se zruší teprve při obdržení kompletní dokumentace. Při tom účetní jednotka dbá na to, aby ocenění pořizované položky (služba, zásoba, majetek apod.) zohlednilo měnový kurs k okamžiku příslušného účetního případu. Metodiku stanovení okamžiku účetního případu účetní jednotka popíše ve svých vnitropodnikových směrnících. (viz odst. 14)
7. Při stanovení metodiky účtování cizoměnových dohadných položek, kterou účetní jednotka popíše ve svých vnitropodnikových směrnících, by účetní jednotka měla respektovat, že na účetní řešení cizoměnových dohadných položek nemá vliv, zda vznikly v důsledku pořízení dlouhodobého majetku, zboží, služeb nebo naopak nároku na obdržení určité částky. Veškeré tyto skupiny cizoměnových dohadných položek by měly podléhat stejným účetním pravidlům. Dále je třeba při stanovení této metodiky mít na paměti, že pořizovací ceny nesmí zahrnovat kurzové zisky nebo ztráty. (viz odst. 15)

Zdůvodnění závěrů

8. Dohadná položka je jen zvláštním názvem pohledávky a závazku v těch případech, kdy je jejich výše odhadnuta. Neznalostí přesné částky se nemění charakter závazku resp. pohledávky a příslušných dohadných položek z cizoměnových na korunové. Dohadné položky vyjadřují nárok resp. povinnost uhradit příslušnou částku v cizí měně. Jedná se proto o cizoměnové pohledávky a závazky a podle toho s nimi také musí být zacházeno (např. je třeba upravit jejich korunovou hodnotu na konci účetního období podle závěrkového kurzu a tuto úpravu zaúčtovat jako kurzový zisk nebo ztrátu, případně dle ustanovení §60 odst. 5 vyhl. 500/2002 Sb.).
9. Odhad výše dohadné položky je nutné provést v měně, ve které příslušný závazek resp. pohledávka mají být dle smlouvy, či dle očekávání, pokud smlouva neexistuje, uhrazeny. Došlo-li by na místo toho k odhadu částky v české měně,

byl by takovým postupem odhadnut i očekávaný kurz cizí měny. České účetní předpisy neumožňují cizoměnové závazky a pohledávky účtovat v budoucích a odhadnutých kurzech. Příkladem uvedeného špatného postupu je situace, kdy účetní jednotka zaúčtuje korunovou výši cizoměnové dohadné položky podle informací pocházejících z následujícího účetního období svědčících o tom, jaká bude definitivní výše závazku nebo pohledávky v korunách, tj. účtuje o dohadných položkách do dosud neuzavřeného účetního období poté, co přijala nebo vystavila konečnou fakturu a zaúčtovala ji příslušným kursem, čímž zjistila definitivní částku vyjádřenou v Kč. Takový postup vede ke korunovému vyčíslení cizoměnové dohadné položky pomocí nesprávného kursu.

10. Hlavním problémem při účtování cizoměnových závazků a pohledávek v odhadnuté výši je stanovení okamžiku uskutečnění účetního případu. To má zásadní vliv na měnový kurs, pomocí kterého se stanoví korunová částka příslušné transakce. Vzhledem k tomu, že je více možností, které nejsou v rozporu s českými účetními předpisy, NÚR žádný z nich neupřednostňuje.
11. Okamžik uskutečnění účetního případu je okamžik, kdy nastala skutečnost, která je předmětem účetnictví (§6 odst. 1 ZÚ), je to tedy okamžik, kdy nastala změna stavu majetku, závazků, vlastního kapitálu, nebo náklad či výnos (§2 ZÚ). Okamžik, kdy daná skutečnost nastala, se může lišit od okamžiku, kdy byla tato skutečnost zachycena jako účetní zápis do účetních knih (§6 odst. 2 ZÚ), což je v této interpretaci označováno jako okamžik zaúčtování.
12. Český účetní standard č. 1 nabízí několik alternativ ke stanovení okamžiku uskutečnění účetního případu. Relevantními okamžiky pro účely této interpretace jsou zejména: (a) splnění dodávky, (b) zjištění manka, schodku, přebytku (datum inventarizace) a (c) u dodavatele den vystavení faktury nebo obdobného dokladu, u odběratele den přijetí faktury nebo obdobného dokladu.
13. Vzhledem k tomu, že Český účetní standard č. 1 uvádí veškeré alternativy jako rovnocenné, účetní jednotky se mohou rozhodnout pro použití kterékoli z nich. Jediná omezení jsou (i) ustanovení §7 odst. 2 zák. o účetnictví „...Tam, kde účetní jednotka může volit mezi více možnostmi dané účetní metody a zvolená možnost by zastírala skutečný stav, je účetní jednotka povinna zvolit jinou možnost, která skutečnému stavu odpovídá...“, (ii) dodržení zásady zachování účetních metod (§7 odst. 4 zák. o účetnictví) a (iii) systematickosti, která vyplývá ze zásady zachování účetních metod tím, že tato zásada implicitně zakazuje nahodilost účetních metod (je tedy nutné definovat skupiny transakcí, na které se příslušné metody používají).
14. Z tohoto důvodu tedy zaúčtování definitivního závazku nebo pohledávky musí navazovat na účtování dohadné položky, protože při jejím vzniku (případně úpravě) byl použit kurs stanovený k příslušnému okamžiku uskutečnění účetního případu. Proto také volby, které jsou zmíněny v odst. 12 lze použít pouze tak, že se účetní jednotka rozhodne pro jednu z nich a pak této volbě přizpůsobí další postup. Tj. nelze použít více variant najednou např. tím způsobem, že pořízení zboží bude v jednom účetním období zaúčtováno dle varianty (a), tj. dle kursu k okamžiku pořízení a v následujícím účetním období, až bude k dispozici faktura, bude tento zápis zrušen a místo toho bude zboží zaúčtováno dle varianty (c).

15. Podstata dohadné položky pasivní je vždy stejná, ať se jedná o pořízení dlouhodobého majetku, zboží, služeb. Důvodem je to, že se vždy jedná se o závazek resp. pohledávku, jejichž výše je odhadnutá. Příčina vzniku pohledávky a závazku je z účetního hlediska irelevantní.

Datum schválení této interpretace NÚR: 21.6.2010

Zpracovatelé interpretace:

Ing. Jiří Pelák, Ph.D.

katedra finančního účetnictví a auditingu
Fakulta financí a účetnictví
Vysoká škola ekonomická v Praze

Mgr. Edita Ševcovicová

Komora daňových poradců ČR

Zpracování připomínek k NI-30 z vnějšího připomínkového řízení:

Ing. Michal Kadlec

1. ne úplně jsem pochopil bod 9 - věta první - poslední slovo (uhrazeny-->pravděpodobně fakturovány). Já bych výši dohadné položky stanovoval v měně, ve které bude příslušný závazek (nebo pohledávka) fakturován (např. podle smlouvy, obvyklé měny fakturace ...) a ne podle toho, v jaké měně budou placeny. To v jaké měně bude pak závazek (pohledávka) skutečně hrazen je věc jiná. Navíc i s ohledem na bod 2 f a bod 5 - pokud budu tvořit kurzové rozdíly - tak musím brát hodnotu dohadné položky v měně, ve které bude pravděpodobně fakturovaná.
2. V bodě 5 - bych pak jasně napsal, že dohadné položky již vytvořené - ty které zůstaly z minulého období a vytvořené v průběhu nového období - se přepočítají kurzem ČNB k rozvahovému dni (jestli to tak bylo myšleno).
3. Celou interpretaci bych možná doplnil i o problematiku rezerv v cizí měně (ale to asi nebylo cílem).

Vypořádání připomínky

1. *Připomínka akceptována*
2. *Připomínka akceptována*
3. *Připomínka neakceptována. NÚR si za cíl interpretace stanovila pouze cizoměnové dohadné položky.*

Ing. Pavel Janda

Přečetl jsem si výše zmíněný návrh interpretace na WWW.ucetnikavarna.cz, a jako mnohaletého praktika v oboru účetnictví/účetních systémů (a tedy i pozorovatele změn v činnosti účtáren v ČR za posledních cca 20 let) mne tak trochu zaujal... Poměrně dobře totiž ilustruje, kam až jsme se v rámci vyhovění požadavkům na "věrný" obraz účetnictví (přesněji : zejména požadavkům auditorských firem a zahraničních mateřských společností) dostali.

Předesílám, že reakci píše "z voleje", nečinil jsem si tedy žádnou přípravu ani nestudoval další podklady.

Tedy k věci:

Za první.

Především mne mrzí, že v článku jsem nikde nezahlédl zmíněn prapůvod tvorby dohadných položek. Tím totiž podle mého soudu není dohadování "pohledávek a závazků", jak v textu několikrát zmiňujete. Smyslem dohadných položek (kdysi "Nevyfakturovaných dodávek") bylo dostat do účetní závěrky náklady a výnosy, jakož i hodnotu dodávek (příjem na sklad, případně investice), které s ní věcně a časově souvisí - byť jsou fakticky zúčtovány (např. jako faktury) v období jiném.

Z praxe možná víte (nebo můžete snadno zjistit), že v cizí měně se zpravidla účtuje na oněch pohledávkách a závazcích (to účetní předpisy samozřejmě logicky vyžadují) o které až tak nejde, naopak na druhé straně (náklady, výnosy, zásoby, investice) se tak nečiní, neb to zde nemá žádný význam (a také žádný předpis - tedy alespoň zatím, chce se říci kupodivu - to nevyžaduje).

To je také důvodem, proč se dohady dělávají v korunách (i tam, kde jde fakticky o vztah se zahraničím). Účty dohadných položek z toho důvodu ani nebývají nastaveny jako cizoměnové a tedy relevantní ke kursovým přepočtům. Ano, u zahraničních dodávek je pro přepočet třeba použít rozumný kurs - v tom souhlasím - a není od věci jej stanovit vnitřním předpisem. Použití reálného kursu z dalšího období (např. ze známé již vystavené faktury) se sice může jevit jako nepatřičné, ale upřímně řečeno - je to to nejpřesnější zobrazení dohadu jaké si lze upředstavit.

O co tedy vlastně jde ? O reálné zobrazení v duchu standardů, či o slepé dodržování pravidel byť tím vědomě zanáším do účetnictví nepřesnost (vždyť skutečnost již v tomto případě znám ...)

Výklad vztažený pouze k pohledávko/závazkové straně mince se zde evidentně nutně dostává do akademické roviny - a pouze v té lze s ním souhlasit.

Za druhé.

Musím upozornit na nepřesnost, ve výkladu obsaženou.

Konkrétně se ve výkladu říká, že "odhad výše dohadné položky je nutné provést v měně, ve které příslušný závazek resp. pohledávka budou uhrazeny"

To je samozřejmě do důsledku vzato nemožné. Stává se totiž, že pohledávka/závazek jsou z různých důvodů uhrazeny ve měně jiné.

Správné by tedy bylo uvést "ve měně, ve které (pravděpodobně) závazek resp. pohledávka vznikne"

Za třetí.

Abychom vyhověli akutálním požadavkům, tvoříme dohady jak na běžícím páse; v řadě firem (nejmě se zahraničními vlastníky) dokonce měsíčně a to již skoro na vše (tedy i tam, kde to z důvodu opakovanosti nákladů nemá valný informační dopad). Vzhledem k časté nutnosti tyto dohady účtovat na objekty controllingu (př.zakázky, střediska) to nejednou vede k situaci, že absolutní většinu účetních zápisů v měsíční uzávěrce tvoří dohady a jejich storna.

Řečeno více polopatě:

Před lety se účetní věnovali tomu, aby účetní evidence co nejvíce odpovídala zobrazení výrobního/obchodního procesu ve firmě. Dohady tvořili samozřejmě tam, kde to bylo účelné, zejména při roční účetní uzávěrce. Nyní se účetní (zejména u větších firem a firem se zahraničními vlastníky) prakticky bez přestání věnují formálnímu naplnění požadavků valících se ze všech stran, pro samé dohadování a storna dohadů (mimo jiné) jim na efektivní zobrazení a kontrolu reality jaksi nezbývá prostor.

Navíc vypovídací schopnost účetních zápisů, v nich se to hemží dohady a jejich storna je zoufalá.

Pokud se vám zdá že přeháním nedá se nic dělat. Pokud nikoliv - řekněte, zda toto byl smysl zavádění účetních standardů?

Shrnutí

V kontextu výše zmíněného je podle mne požadavek na to, aby dohady na dodávky vyúčtované v zahraniční měně byly účtovány též v zahraniční měně (a k nim při roční závěrce prováděn kursový přepočet - na účtech

dohadných položek), samoučelný. Informační přínos je nulový, reálný kursový dopad může mít pouze závazek reálný, nikoliv fiktivní. Ve vámi uvedeném případě kdy znám konečné vyúčtování je práce věnovaná kursovému přepočtu ke "správnému datu" a zúčtování "kursových rozdílů" dokonce kontraproduktivní.

Nechápejte prosím výše uvedených pár vět jako pokus o negaci aplikace účetních standardů, či znevážení snahy pomoci účetním zorientovat se v jednotlivých účetních standardy upravovaných oblastech. Chtěl jsem pouze upozornit na to, že v některých případech (a toto je jeden z nich) lze z účetních předpisů (zákonů) a standardů odvodit požadavky, které nemají reálný přínos - naopak představují pouze zvýšení pracnosti a popření původního smyslu oněch standardů.

Vypořádání připomínky

1. *Připomínka neakceptována. Souhlasíme s tím, že transakce, které způsobují vznik dohadných položek, jsou výnosem, nákladem či pořízením aktiva. Nicméně nesouhlasíme s tím, že právě to je důvodem, aby se cizoměnové dohadné položky stanovovaly v Kč. To, že náklad/výnos/aktivum jsou stanoveny jednou provždy v Kč, není důvodem pro to, aby související dohadná položka byla také stanovena v Kč. Dohadná položka je závazkem/pohledávkou v cizí měně, a jako taková je vystavena kurzovému riziku na rozdíl od příslušného výnosu/nákladu/aktiva.*
2. *Připomínka akceptována*
3. *Připomínka neakceptována. Připomínka popírá potřebu dané interpretace tím, že popírá význam odhadů. S tímto přístupem nesouhlasíme. Pokud o určité nastalé transakci chybí přesné informace, má větší vypovídací hodnotu tyto informace nahradit odhadem, než je nevykázat vůbec. Dále nesouhlasíme s tím, že dohadná položka pasivní není reálný závazek.*

S posledním uvedeným připomínáme, že NÚR doporučuje používat interpretace u významných transakcí.

Zdeňka Klimešová

V Popisu problému je v bodě 2) písm.f) uvedeno " zda k rozvahovému dni přečtenovat podle "závěrkového kursu"".

V části Řešení je uvedeno :

bod 5 " K datu účetní závěrky při stanovení korunové výše cizoměnové dohadné položky.....vychází z odhadu cizoměnové částky a příslušného měnového kursu ČNB platného k poslednímu dni účetního období".

bod 6 " Na počátku dalšího účetního období....Cizoměnové dohadné položky se zruší teprve po obdržení kompletní dokumentace".

V části Zdůvodnění :

bod 8 "..... Jedná se proto o cizoměnové pohledávky a závazky a podle toho s nimi musí být zacházeno (např. je třeba upravit jejich korunovou hodnotu na konci účetního / chybí slovo období / podle závěrkového kursu...".

Domnívám se, že by bylo vhodné bod 8 doplnit v části "..... (např. je třeba upravit jejich korunovou hodnotu na konci účetního / chybí slovo období / podle závěrkového kursu... == a vzniklý rozdíl vypořádat prostřednictvím účtů kursových rozdílů stejným způsobem jako u účtů pohledávek a závazků ==. a tento bod přesunout do části Řešení.

Takto by byla v části Řešení podána odpověď na otázku uvedenou v části Popis problému , bod 2 f).

V praxi se stává, že dohadné položky jsou tvořeny v průběhu účetního období, k zúčtování dojde až následující účetní období (tj. byly vytvořeny např. v květnu a k rozvahovému nebylo možno je zrušit), případně jsou dohadné položky tvořeny v jednom období, ale k jejich zrušení nedojde v bezprostředně následujícím účetním období.

Doplnění by posílilo jistotu o správnosti účtování cizoměnových dohadných položek a změně jejich hodnoty k rozvahovému dni.

Vypořádání připomínky

Připomínky akceptovány.

Ing. Mrkvičková, KCÚ ČR

A) Po projednání návrhu interpretace v metodické radě KCÚ ČR sdělujeme naše stanovisko k dané problematice:

1. Dohadné položky v cizí měně vyjadřují expozici účetní jednotky vůči měnovému riziku a tedy náklady a výnosy související s tímto rizikem by měly být účtovány na příslušné výsledkové účty, neměly by tedy vstupovat do ocenění pořizovaných zásob či dlouhodobého majetku, ani by se neměly stát součástí jiných nákladů účtovaných na jiných účtech (např. nákladů na služby).
2. Ze stejného důvodu by účetní řešení mělo zajišťovat, aby fungovalo zajištění proti měnovému riziku, či lépe řečeno je-li zajištění ekonomicky účinné, mělo by být účinné i účetně a zisky a ztráty ze zajištěného aktiva, příslibu či pravděpodobné transakce by neměly být ve výsledovce, nebo by měly být kompenzovány ztrátami a zisky ze zajištění.
3. Mělo by být řešeno i časové rozlišení, které je povahou podobné dohadným položkám a liší se jen tím, že neznáme přesnou částku, tj. výdaje příštího období a příjmy příštího období.
4. Je třeba zvážit i účetní řešení pro účetní jednotky, které používají pevný měnový kurs, a to včetně zajištění.

B) S ohledem na výše uvedené body by podle našeho názoru mělo být v interpretaci navíc uvedeno:

1. Dohadnou položku je nutno odúčtovat stejným kursem, jakým je zaúčtována příslušná faktura či jiný příslušný účetní doklad. Toto je pouze naznačeno ve Zdůvodnění (odstavec 14), přestože je to klíčové pro zachování principů uvedených výše. Pokud toto nebude zachováno, kurzový zisk nebo ztráta, vyplývající z rozdílu kurzu, jímž je zrušena dohadná položka, a kurzu, jímž je zaúčtována faktura, vstoupí do ocenění zásob či dlouhodobého majetku nebo na nákladové účty např. služeb, což je v rozporu s legislativou.
2. Legislativní úprava zajištění je bohužel nekonzistentní, zajištění očekávaných transakcí a pevných příslibů (tedy např. smlouvy na nákup zařízení denominované v cizí měně), které předchází tvorbě dohadné položky (např. na dosud nevyfakturovanou dodávku) se liší podle toho, zda je zajištěno derivátem, nederivátovým finančním nástrojem nebo nefinančním aktivem, a to navíc ještě pro podnikatele je to jinak upraveno než pro finanční instituce. Podnikatel může zajistit očekávanou transakci nebo pevný příslib nederivátovým aktivem nebo závazkem, ale zajištění není účetně účinné, protože jakmile smluvní vztah zaúčtuje (a tedy vytvoří dohadnou položku v cizí měně na nevyfakturovanou dodávku), musí kurzové rozdíly ze zajištění, které dosud účtoval do kapitálu, odúčtovat tak jako tak do výsledovky. U finanční instituce je to jinak: kurzové rozdíly ze zajištění očekávané transakce i pevného příslibu se vykazují v příslušné položce pasiv, načež se stanou součástí ocenění aktiv nebo závazků z této transakce či pevného příslibu vzniklých. V podstatě stejně je to pro zajištění derivátem, a to naštěstí stejně pro finanční instituce i podnikatele. Zajištění měnového rizika od očekávané transakce až po úhradu dodaného zboží či služby tedy opět může – tam, kde je to podle legislativy možné – být účetně účinné jen tehdy, pokud bude dohadná položka odúčtována stejným kurzem, jakým bude zaúčtována faktura.
3. Podle našeho názoru platí, že časové rozlišení (příjmy příštích období a výdaje příštích období) v cizí měně nelze účtovat. Vzhledem k tomu, že účetní jednotka nezná budoucí kurs, kterým bude účtovat skutečný náklad v korunách, nezná ani jeho přesnou částku a tedy není splněn jeden z předpokladů pro účtování časového rozlišení. V cizí měně lze tedy použít pouze dohadné položky.

Z toho pohledu ale nutně plyne otázka, zda mezi časové rozlišení dále zahrnovat i pohledávky a závazky (tj. příjmy příštích období a výdaje příštích období), či zda časové rozlišení začít konečně chápat jako časové rozlišení nákladů a výnosů. To je ale otázka pro event. jinou interpretaci.

4. Vše, co je uvedeno výše, platí i pro účetní jednotky, které používají pevný kurz, kurzové rozdíly se zaúčtují nejpozději při platbě či při přepočtu na konci účetního období.
5. **Závěr: Návrh interpretace je momentálně pojat jako velmi obecný, nezaměřuje se na detailnější části problematiky, nedává konkrétnější návody, konstatuje stav české účetní legislativy.**

Vypořádání připomínky

A:

1. *Připomínka nemá vliv na dosavadní text interpretace, text je v souladu s připomínkou.*
2. *Připomínka akceptována, doplněn odstavec 8 o odkaz na vyhl. 500/2002 Sb. §60 odst. 5.*
3. *Připomínka neakceptována. Záměrem NÚR je vždy řešit pokud možno užší problém. Interpretace se nevztahuje na časové rozlišení denominované v cizí měně.*

4. *Připomínka nemá vliv na dosavadní text interpretace. Interpretace se vztahuje i na popisované situace bez potřeby měnit její znění. „Kurz, který účetní jednotka používá v daném okamžiku“ může být jak pevný kurs, tak aktuální.*

B:

1. *Připomínka nemá vliv na dosavadní text interpretace. Tento princip je obsažen v odstavcích 6 a 14. Klíčem ke správnému řešení je správné stanovení „příslušného“ okamžiku uskutečnění účetního případu. Správné stanovení tohoto okamžiku není přímo předmětem této interpretace, nicméně odstavec 14 naznačuje, že běžně se za okamžik účetního případu, kterým je pořízení zboží, považuje okamžik pořízení zboží a že pořízení zboží nemůže mít dva okamžiky uskutečnění, kdy k pořízení došlo.*
2. *Připomínka nemá vliv na dosavadní text interpretace. Cizoměnová dohadná položka má stejný režim jako cizoměnová pohledávka či závazek. Tato interpretace tedy nemůže ani vylepšit, ani zhoršit odúčtování zmíněných akumulovaných kurzových rozdílů ve vlastním kapitálu. Analogické řešení s „běžnými“ pohledávkami a závazky je odvislé od správného stanovení okamžiku uskutečnění účetního případu a platí totéž, co v předchozím bodě.*
3. *Připomínka neakceptována, je mimo předmět interpretace.*
4. *Viz vypořádání k A4.*
5. *Připomínka nemá vliv na dosavadní text interpretace. Text je záměrně obecný.*